

nistrationem habeat ex cumulatis per Cen. de cens. q. 109, sub n. 67, vers. Quod tamen: & latè proficitur Antonin. de Marin. resol. 69, n. 7, & seq. lib. 1, Thomas de Tut. & Curat. tit. 9, n. 262, fol. 49. Rot. dec. 171, n. 5, & seq. part. 9, tom. 1. & dec. 447, n. 17, & 18, part. 9, tom. 2, recent. Hinc dicimus patrem, qui non habet usumfructum in bonis feudalibus filiorum, nec habere administrationem, aut communitatem fructuum ex rationibus post alios à nobis adductis alleg. 8, n. 8, & per totam lib. 2, Antonin. de Marin. resol. 69, n. 11, lib. 2, Michalor. de duob. fratrib. cap. 3, n. 32, part. 1, nec ab hac opinione recedendum videtur tamet' contrarium sustinere contendat Hodie. ad Surd. d. dec. 179, n. 12, in fines, & seq. & ad l. hac edit. quæst. 3, n. 16, & seq. cuius opinio ex traditis per nos dicit. alleg. 7, lib. 2, remanet confutata. Sicuti nec habet pater usumfructum + in bonis filii clerici, Antonin. de Marin. resol. 68, per totum lib. 2, ubi tamen quod pater fructus ab eo perceptos compenset cum aliamentis Clerico præstis, Surd. conf. 259, n. 7, & 8, Graff. de effect. cleric. 19, n. 62, Altograd. conf. 50, n. 235, & seq. lib. 1, Valenzol. conf. 5, n. 31, & seq. lib. 1, Merlin. Pignat. controv. 99, ex nu. 35, ad 48, cent. 2, Merlin. dec. 20, n. 5, Salgad. in Labyrint. cred. part. 1, cap. 27, n. 32, & 35, Tandem nec pater 8 habet usumfructum + in bonis filiorum quando cum eis in viriles successionem fecit, Gratian. dec. March. 76, n. 24, & 26, & discept. 781, n. 45, Altograd. conf. 48, n. 10, lib. 2, cum adductis per nos al. legat. 125, n. 28, lib. 3, Bardellon. conf. 4, n. 38.

Majorem auctoritatem habet pater in bonis filiorum quam habeant * ceteri administratores ad notata hic n. 5, dixi alleg. 69, nu. 11, lib. 3. Mart. Ventur. conf. 29, Rot. dec. 86, n. 16, part. 6, & dec. 171, n. 38, part. 7, recent. Salgad. in Labyrint. cred. part. 1, cap. 24, n. 10, & cap. 27, n. 21, Rot. in Anconitana pecuniaria 15, Maii 1564, §. nullitas in fine, Zarate.

Tantam tamen pater auctoritatem non habet; ut possit bona filii + in quibus habet usumfructum alienare. Thomas de Tut. & Curat. tit. 9, n. 263, fol. 46, Michalor. de duob. fratrib. part. 1, cap. 3, n. 41, Surd. conf. 451, n. 26, Thomas de Tut. & Curat. tit. 9, Gratian. discept. 846, n. 12. Thomas de Tut. & Curat. tit. 9, num. 174, in fine, Mangil. de evict. quæst. 62, n. 1, quæst. 155, n. 2, ubi diversum quoad Ius ususfructus, Merlin. dec. 767, n. 6, Donad. de renunciat. cap. 2, n. 85, & proficitur Author hic n. 11, 10, & 13, ubi quod ex causa alimentorum, + aut alia necessitate, seu justa causa pater alienare possit bona filiorum adventitia, Mangil. de evict. quæst. 35, n. 22, & quæst. 62, n. 2, & seq. Thomas de Tut. & Curat. tit. 9, n. 27, fol. 49. Michalor. de duob. fratrib. part. 1, cap. 3, n. 47, & seq. Merlin. dec. 748, n. 4, & dec. 767, n. 9, & 10, Rot. dec. 238, n. 10, & 11, part. 8, & dec. 30, n. 32, & seq. part. 9, tom. 1, recent. Mangil. de evict. 62, n. 2, & seq. & quæst. 72, n. 12, Ideo non ambigitur quin pater super adventitiis * transfigere valeat, ut subjungitur hic n. 16, Franc. dec. 665, n. 1, & 2, ubi indubitanter procedere inquit quando pater esset hæres filii Merlin. dec. 747, n. 7, Rot. dec. 86, n. 13, & 14, parte 6, recent. Thomas de Tut. & Curat. tit. 9, num. 180, & 182, fol. 41.

Adventitiis per patrem alienata, filius vivo adhuc patre regulariter * revocare nequit ad tradita hic per Autorem n. 7, & seq. Peregr. dec. 95, n. 1, & dec. 102, n. 9. Michalor. de duobus fratribus part. 1, cap. 3, sub n. 43, vers. in contrarium tamen. Thomas de Tut. & Curat. tit. 9, n. 266, fol. 49, Rot.

dicta dec. 238, n. 11, part. 8, recent. & post Merlin. de pignor. & hypothec. dec. 36, n. 9, A Cost. de privileg. credit. reg. 1, ampliat. 10, n. 17, & seq. & per totam. De administratis vero pater rationem redire + non tenetur, Mangil. de evict. quæst. 35, n. 14, 24, cum adductis per Thomas de Tut. & Curat. tit. 9, n. 192, fol. 42, & tit. 14, n. 118, fol. 1068, ubi limitat quando esset Tutor, Munoz. de ratiocin. cap. 5, sub n. 28, vers. contrarium. Antonin. de Marin. resolut. 69, n. 14, lib. 2, Tondut. resolut. civil. cap. 102, n. 13, & per totum lib. 2, Mangil. de imput. quæst. 44, n. 14, Michalor. de duob. fratrib. cap. 3, n. 58, part. 1, istud non procederet quoad filium emancipatum, + & ubique in adventitiis usumfructum pater non haberet. Mangil. de imput. dicta quæst. 44, num. 13, & de evict. dicta quæst. 35, n. 23, Thomas de Tut. & Curat. tit. 9, n. 193. Ex eo autem quod, ut dicebamus, pater in adventitiis filii maiorem auctoritatem habeat quam Tutor in bonis pupilli, inde provenit, quod ante item contestatam possit pro filio constitue procuratorem ex + cumulatis per Thomas de Tut. & Curat. tit. 9, sub n. 260, ampliat. 16, fol. 46, ratiocinatur Rota, in dict. Anconitana pecuniaria 15. Maii 1654, §. nullitas Zarate, & dec. 259. numero 2, part. 5, recent. Ripol. var. resol. 3, n. 66, & seq.

CAPUT XLV.

SUMMARIUM.

- 1 Determinationes in fideicommissis culpa gravata contingentes cum detractionibus compensantur; Sin minus successori reficiuntur numero 3.
- 2 Fideicommissarius tenet erga hæredes ad necessarias meliorationes in fideicommisso factas; Hypothecam non habet in bonis gravati ob damna, & deteriorationes in fideicommisso numero 4. Tenet ad tales decursus tempore predecessoris numero 5.
- 3 Pupillus habet hypothecam pro administratione adversus bona Tutoris; Et numero 8.
- 4 Tutor, & ejus hæredes pro reddenda ratione administrationis convenientur.

Deteriorationes in fideicommissis, & majoratibus culpa hæredis contingentes + si supersunt detractiones ineunda in illas exponuntur l. in ratione 30, ubi Bart. & Castren. n. 2, & in l. quantitates 73, ff. ad leg. Falcid. Peregr. de fideicom. art. 4, n. 55, in fine, & n. 56, & artic. 10, num. 27, & 28, Mart. de succession. legal. part. 4, quæst. 18, art. 9, n. 27, Mangil. de imput. quæst. 136, n. 79, & seq. Giovagn. confil. 2, n. 7, & seq. lib. 2, Caren. resol. 150, n. 18, & seq. Bardellon. conf. 6, n. 6, Menoch. de arbit. cas. 49, num. 2, & per totum, ubi quod gravatus teneatur etiam de levi quando dividam hæreditatis dumtaxat restituere obstringitur, Fusar. de subf. quæst. 624, n. 6, Merlin. de legit. lib. 2, tit. 2, quæst. 6, n. 20, & quæst. 7, n. 1, Rot. in Romana retentionis donatorum 20. Aprilis 1654, §. 2, quia coram Bichio.

Quemadmodum successores in majoratu, & fideicommissario tenent erga hæredes predecessoris ad meliorationes necessarias + sumptus pro manutentione ipsius fideicommissi, & majoratus, atque expensas in tuendis illorum iuribus erogatas

Observationum de Alimentis. Caput XLV. 85

erogatas, Molin. de primogen. Hispan. lib. 1, c. 26, num. 12. Antonin. de Maria. resolut. 133, n. 12, A Cost. de privileg. credit. regul. 2, ampliat. 3, n. 37, & seq. Giurb. dec. 108, n. 21, dixi allegat. 93, n. 14, & allegat. 94, n. 2, lib. 2, ubi quod successor tenet ad debita, ex causa feudi, majoratus aut fideicommissi contrafacta etiam allodialia, & libera penes hæredes in eis existant, & allegat. 93, n. 5, lib. 3. Cancer. var. resolut. cap. 7, n. 83, part. 1. A Cost. de privileg. credit. regul. 2, ampliat. 3, n. 16, & 17, qui contrarium sentire videtur, sed loquitur in debitis non expressa causa contractis à praedecessore, Amat. resolut. 3, num. 11, & 12, Peregr. de fideicom. art. 50, n. 8, & 11, Censal. ad eundem fol. 123, in fine & seq. Georg. Mund. consil. 12, n. 91, & seq. lib. 2, cum adductis per Salgad. in Labyrinth. credit. part. 3, cap. 9, n. 19, qui part. 3, c. 15, n. 34, & seq. ubi contrarium profitetur in debitis alia occasione quam majoratus conflatis, & comprobat Auctor hic num. 10. Sic è contra possessores majoratus qui illius bona dilapidaverunt, * & determinaverunt successori damna refarcire tenentur, ut prosequitur Auctor hic à num. 1, ad 22, & animadvertisit Larr. decis. 37, num. 26.

Pro quibus sane dannis, & deteriorationibus non competere hypothecam * adversus bona, & tertios possessores bonorum possessoris olim majoratus tuerit Noguerol. allegat. 1, per totam, & ita per Senatum judicatum refert Salgad. in Labyrinth. credit. part. 2, cap. 24, nu. 7, à qua opinione circumscriptis dolo ac fraude non erit recedendum, cùm præcipue Auctor hic à n. 20, usque ad finem præsuppositis dolo, ac fraude recessit, & pro hujs controversiæ dilucidiori declaratione recurrentur erit ad notata per nos supra cap. 36, §. 5, vers. Fideicommissario.

Majoratus, fideicommissi, & primogenitura successores teneri ad tales, * tributa, pensiones, decimas, & census, quamvis decursa tempore prædecessoris subscripti post alios hic n. 9. Noguerol. allegat. 2, n. 108, & aliis congestis, A Cost. de privileg. credit. regul. 3, ampliat. 5, n. 64, & 65, ubi istud procedere inquit, etiam si possessor conveniens sit Clericus.

Nec argumentum à Tute, in cuius bona pupillo pro administratis tacita competit hypotheca pro reliquis ad alios administratores simpliciter substat, * siquidem istud ex peculiari privilegio ipsius pupilli succedit juxta textum in leg. pro officio 20, C. de administratione Tutorum. Rota in Romana, seu Januen. locorum Montium 17, Maii 1658, §. quia hoc Priolo, ubi præsupponebatur dolosa administratio, & tamen excludebatur hypotheca ex eo, quod non detur, nisi in casibus à jure expressis usque adeò ut non tam ipse tutor, & ejus bona pro reliquo * ac redditione rationis: sed etiam ejus hæredes efficaciter conveniri possint lib. 1, §. hanc actionem etiam in hæredem competere constat, ff. de tut. & ration. diatrib. Caput. 157, num. 2, part. 2, Viv. dec. 40, n. 10, Thomat. dec. Macerat. 27, n. 13, & dec. 63, n. 4, Thomas. de Tit. & Curat. titul. 34, num. 126, ampliat. 80, fol. 1069. Cancer. var. resol. c. 7, n. 43, p. 1, Rot. coram Eminentiss. Ottob. dec. 200, n. 30, & coram Pen. dec. 626, n. 4, & in Romana redditionis 27, Junii 1650, in princ. vers. Ita eis defunctis, & §. quoniam Albergato, ubi ampliat etiam à testatore fuerit renissa tutori rationis redditio, quia intelligitur de exacta, & scrupulosa, ne alias fraudibus via aperiatur.

Cæterum quod in bonis Tutorum, ac respecti Melius ad Castillum de Alimentis.

CAPUT XLVI.

SUMMARIUM.

I Indefinita in omni dispositione æquipollit universalis; Fallit ut n. 2. Etiam in feudalibus æquipollit universalis n. 3.

U Niversali æquipollere indefinitam propositionem, seu dispositionem favore alimentorum hic concluditur, subjungendo istud non esse ex privilegio alimentorum cum procedat in omni actu, materia, & dispositione * tam circa res, quam circa personas Spad. consil. 145, n. 4, & 5, ubi quod id maximè procedat in materia favorabili & consil. 163, n. 2, ubi id præcipue locum habere in indifferenti negative concepta lib. 1, & consil. 84, n. 4, & consil. 296, n. 10, in fine, & n. 11, lib. 3, Barthol. Silvat. consil. 48, n. 14, Georg. Mund. consil. 4, n. 7, & consil. 14, n. 65, & 86, lib. 1, & consil. 3, n. 43, lib. 2, Palm. consil. 82, n. 21, Sperel. dec. 120, n. 37. Leoncill. dec. Ferrar. 87, nu. 12, ubi quod indefinita in privilegiis æquipolleat universalis, maximè in præjudicis concedentis, Merlin. dec. 338, n. 27, & 28, ubi restringit quando nedum æquitas, sed jus ipsum repugnat extensioni. Mart. Medic. ad dec. Sezen. examinat. 11, n. 31. Cyriac. contr. 521, n. 10, & controv. 523, n. 12. Rot. coram Eminent. Ottob. dec. 15, n. 13, & in Melevitana Antianitatis 20, Novembris 1648, §. complectitur Bichio. ubi quod indefinita universalis in sententia æquipolleat maximè quoad contenta in actis, si ad acta specificè relationem habeat.

In probationibus tamen, ac testium depositibus * res alteri se habet, ex quo indefinita tunc universalis non æquipolleat. Surd. dec. 163, nu. 10, Georg. Mund. consil. 5, n. 54, lib. 2, Spad. consil. 150, n. 2, lib. 2, Cyriac. controv. 407, n. 165, Rot. coram Ludovis. dec. 194, n. 2, & in annot. n. 25, ubi tamen illud limitare videtur juxta continentiam, & universalitatem articulorum, & coram Pen. decis. 423, n. 1, & coram Merlin. dec. 461, num. 17, & coram Buratt. dec. 175, n. 14, & in annot. n. 25, ubi quod hoc procedat etiam in instrumentis, & num. 26, ubi limitat quando testis se refert ad articulum per quem indefinita declaratur, & dec. 233, n. 6, & seq. & dec. 566, n. 8, & dec. 631, n. 12.

Respectu quoque feudallium idem quoque sibi locum vindicare * ut nimur in illis indefinita æquipolleat universalis. Albert. Brun. consil. 66, num. 17, Curt. jun. de feud. part. 1, quæst. 4, n. 8, & 9, Schrad. de feud. part. 1, quæst. 4, n. 14, & part. 10, sect. 8, sub num. 23, sed contrarium tenuerit Rosenthal. de feud. conclus. 20, n. 3, cap. 1, & cumulati per eundem cap. 9, concl. 13, sub glos. 3, vers. Quod dispositio cridarum. Ofasc. dec. 168, sub nu. 22, vers. Si ergo. Surd. dec. 188, num. 4, Peregr. de fideicomis. art. 7, num. 55, ubi in fideicommissis idem regulariter procedere innuit.

CAPUT XLVII.

SUMMARIUM.

- 1** Debitor qui cessit bonis si pervenerit ad pinguiorem fortunam tenetur solvere creditoribus, deductis alimentis; Ad cessionem honorum non admittitur nisi in carceribus constituantur n. 2. Bona consignare tenetur ut admittatur ad cessionem honorum n. 3. Si conveniatur subministrando expensas creditori, creditor tenetur agere contra obligatum relevare n. 9.
- 4** Cessio honorum facta per debitorem non suffragatur fidejussori. Nec in debitis ex delicto numero 5. Suffragatur debitori ex contractu erga fiscum num. 6.
- Cessio honorum renunciari potest saltem cum iuramento n. 7. Sed contra n. 8.
- 10** Accollatio debiti alterius operatur, ut Accollans efficiatur debitor. Promissio accollandi non dicitur n. 11. Efficit liberationem inter Accollantem, & Accollarium, secus quod principalem debitorem num. 12. Quando vim solutionis habeat num. 13.
- D**ebitor, qui cessit bonis, perventus ad pinguiorem fortunam, tenetur satisfacere * deducto tamen ne egeat, hoc est, alimento repetit, Auctor hic n. 1, & fusius dixit cap. 37. §. 4, n. 2. Salgad. in Labyrint. credit. part. 1, cap. 26, n. 23, & 32, Georg. Mund. consil. 28, n. 21, & 25, lib. 1, Cancer. resolut. cap. 9, n. 21, part. 2, ubi quod cedens bonis teneatur praestare cautionem de solvendo creditoribus si pervenerit ad pinguiorem fortunam & tunc retentis sibi alimentis, Rot. dec. 48, n. 8, part. 2, divers. Maur. de fidejus. 39, alias 40, n. 3, fol. 166, Donad. de renunciat. cap. 36, n. 34. Nicol. in suis Lucubrat. lib. 4, tit. 6, n. 368, tom. 1, fol. 405, & n. 375, fol. 406, Apicell. allegat. 6, n. 37, Giurb. dec. 41, n. 19, & 20, Cigal. de act. 9, n. 10, fol. 266, Joan. Bapt. Antonell. consil. 42, n. 8, Joan. Carol. Antonell. de tempor. legal. lib. 2, cap. 62, n. 10. Leoncill. de privileg. pauper. 49, n. 14, part. 2. Ad quam honorum cessionem debitor non admittitur * dum ultrò se offert, sed requiritur quod creditores urgeant, ac prius in carceribus constituantur. Giurb. dicta dec. 41, n. 5, Cancer. var. resolut. part. 2, cap. 9, n. 24, Arias de Mes. var. resolut. lib. 2, cap. 36, n. 25, A. Cost. de privileg. credit. regul. 5, ampliat. 6, sub n. 7, vers. Ut vero evitet. Sanct. à Melo de induc. debit. quæst. 2, n. 33, Salgad. in Labyrint. credit. part. 1, c. 1, n. 10, Auctor supra cap. 37, §. 4, n. 10, Pignat. ad statut. Ferrar. rubr. 134, n. 25, in fine. Requiritur ultrius quod volens cedere bonis * jurejurando honorum copiam indicet, ut latè prosequitur Auctor supra cap. 37, §. 4, n. 1, Stephan. à Sancto Gregor. de contract. lib. 1, cap. 6, n. 24, Scac. de commerc. & camb. §. 7, glos. 5, n. 102, Giurb. dicta dec. 41, n. 19, Salgad. in Labyrint. credit. part. 1, cap. 1, n. 7, Altograd. consil. 42, n. 1, lib. 1, Cigal. de act. 9, n. 17, & 18, fol. 267, ubi plures alios cumulat Rot. dec. 48, n. 9, part. 2, divers. Leoncill. de privileg. pauper. 49, n. 5, part. 2, ubi quod relinquantur vestes, Maur. de fidejus. 39, alias 40, n. 1, & 2, fol. 166, Guili. Anth. de rescript. & morat. consil. 69, sub n. 33, lit. CC. & n. 42, Sanct. à Melo de induc. debit. quæst. 2, n. 35, & seq.
- Dicta autem cessio honorum tanquam beneficium personale fidejussori non prodest, Leon-
- cil. de privileg. pauper. 49, n. 9, Muta dec. 11, n. 23, Scac. de judic. lib. 2, cap. 7, num. 382, & de commerc. & camb. §. 7, glos. 5, n. 147, in fine. Cigal. de act. 9, n. 29, n. 36, fol. 269, Donad. de renunciat. cap. 36, n. 54, & 55, alios recenset Auctor supra cap. 37, §. 4, n. 19, Fenzon. ad statut. Urb. cap. 161, n. 39, Nicol. in suis lucubrat. lib. 4, tit. 6, n. 377, fol. 406, tom. 1, Salgad. in Labyrint. credit. part. 2, cap. 30, n. 37, & 38. Sicuti beneficium istud debitori non competit, quando ex delicto * vel quasi tenetur, five erga fiscum, five erga partem latissimè Thesaur. dec. 182, per totam cum ibi notatis. Peguer. dec. 68, n. 2, & seq. Ropol. var. resolut. cap. ult. n. 199, Cigal. de act. 9, n. 27, & 28, fol. 268, Donad. de renunciat. cap. 36, n. 59, Nig. de rejudic. cap. 4, §. 6, n. 18, Scac. de commerc. & camb. §. 2, glos. 5, sub n. 66, declarat. 2, & §. 7, glos. 5, sub n. 144, vers. Secus quoad creditores cum adductis per Salgad. in Labyrint. credit. part. 1, cap. 7, num. 1, & seq. A. Cost. de privil. credit. regul. 5, ampliat. 6, n. 10. Secus in debitore erga fiscum ex contractu, * cui istud beneficium cessionis honorum concurrentibus requisitus permittitur. Cancer. var. resolut. cap. 9, n. 12, lib. 2, Joseph. Ludo vic. decis. Perru. 32, n. 2, & 4, ubi limitat in debitore collectarum, Cigal. de act. 9, 29, sub n. 28, vers. Quia etiam fol. 268, Salgad. in Labyrint. credit. part. 1, cap. 7, n. 9, & 10, ubi ex Farinac. 9, n. 2, & 8, idem militare inquit in creditis procedentibus ex gabellis, & collectis, A. Cost. de privil. credit. regul. 5, ampliat. 6, sub num. 9, vers. contrarium tamen. ubi ampliat etiam quoad conductores vestigialum scelusà peculiari constitutione alios recenset Donad. de renunciat. cap. 36, n. 60, & circa præmissa videndum Auctor supra cap. 37, §. 4, sub n. 20, vers. Primus casus.
- Beneficio cessionis honorum, an cum iuramento renunciari possit, inter Doctores valde controversum reperitur; Quodque jurata renunciatio cessioni honorum omnino sustineatur * ex professo defendant, Rot. dec. 31, de sent. & re judic. in antiqu. fol. 369, Marchesan. de commiss. Pac. 3, §. 1, n. 57, fol. 297, & alii apud Leoncill. de privileg. pauper. 49, n. 18, lib. 2, Cenc. de cens. quæst. 57, n. 47, Fenzon. ad statut. Urb. cap. 161, n. 41, & seq. Altograd. consil. 42, n. 30, lib. 1, Verum quod huic beneficio * neque cum iuramento renunciari possit, & non obstante curata renunciatione adhuc debitor admittitur ad cessionem honorum profertur, Gratian. discept. forens. 222, n. 46, Thesaur. dec. 36, sub n. 4, vers. Sed quia. Cancer. var. resolut. cap. 9, n. 34, part. 2, Joseph. Ludo vic. dec. 64, n. 21, Zanch. ad Galles. de Cam. obligat. quæst. 19, n. 43, vers. Quod procedit. Cigal. de act. 9, 29, n. 27, fol. 269, ubi quod contraria opinio ab omnibus reprobatur, Giurb. dicta dec. 41, n. 3, Galup. in præx. part. 3, c. 8, n. 2, Fenzon. ad statut. Urb. cap. 161, n. 42, & seq. Donad. de renunciat. cap. 36, n. 40, & 41, Jo. Carol. Antonell. de tempor. legal. lib. 2, cap. 62, n. 8, A. Cost. de privileg. credit. regul. 5, ampliat. 6, n. 11, Debitor habens revelatorem, si conveniatur subministrando expensas contra obligatum relevare credito cogere potest, ut dirigit gressus, Rim. jun. consil. 402, n. 13, Mantic. de tacit. & ambig. lib. 6, tit. 17, n. 43, Novar. de elect. for. quæst. 12, n. 21, vers. Qui tamen. Auctor supra cap. 37, §. 4, ex n. 22, Pignat. ad statut. Ferrar. rubr. 134, n. 18.
- Constituens se soluturum, & solvendi obligatiōnē suscipiens ad mandatum alicuius debitor * constituitur, ita ut principalis debitor erga credito liberetur, Bart. in l. 3, §. fin. n. 15, ff. de duabus reis.

Observationum de Alimentis Caput XLVIII. 87

reis. Mastril. dec. 37, n. 7, Giurb. dec. 53, n. 10, Mangil. de subbast. quæst. 168, n. 4, Post. in simili tract. inspect. 37, n. 57, & post. tract. dec. 64, n. 12, Thomat. dec. Macerat. 112, n. 13, Beltram. ad Ludovis. dec. 286, lit. A. Rot. apud Cenc. de cens. dec. 547, n. 2, & dec. 135, n. 23, part. 6, & dec. 111, n. 11, & dec. 256, n. 19, part. 9, tom. 1, & dec. 32, n. 17, part. 9, tom. 2, recent. & coram Eminentiss. Ottob. dec. 64, n. 13, repetita apud Merlin. de pignor. & hypotec. dec. 116, latè Tondat. resol. civil. cap. 9, ex n. 3, Andr. Censal. dec. Lucen. 89, n. 58, & 59, post Rotam in Romana census 16, Decembbris 1647, §. accedit, & §. alia similiter Bichio.

Quæ tamē intelliguntur de effectuali accollatione, nam si partes se contineant in simplici proportione accollandi, utique illa non dicitur * accollatio maximè ad effectum liberandi debitorem, minusve vim solutionis obtineret, l. si quis stipulatus 112, §. fin. ff. de verb. oblig. Ludovis. dec. 28, n. 2, Gratian. discept. 326, n. 15, Mart. Medic. ad dec. Senen. examinat. 5, n. 36, Mangil. de evictione quæst. 45, n. 21, & de subbast. quæst. 13, n. 12, & 22, & quæst. 61, n. 12, & quæst. 115, n. 7, Post. de subbast. inspect. 37, n. 6, Altograd. consil. 6, n. 44, lib. 1, Rot. dec. 248, n. 7, part. 9, tom. 1, recent. Ultra quod per accollationem inducitur quidem lib. 12, beratio inter accollantem * & accollarium, secus verò respectu principalis creditoris, qui non obstante susceptione solvendi per tertium adhuc debitorem obligatum habet, leg. ubi quis pro alio 28, ff. de constit. pecun. Socin. Ien. consil. 37, n. 6, lib. 4, Dec. consil. 107, sub n. 1, vers. Quod si dico. Rot. apud Cenc. de cens. dec. 238, n. 2, Mangil. de subbast. quæst. 168, n. 1, Merlin. de pignor. & camb. §. 3, glos. 3, n. 45, & seq. Rot. dicta dec. 301, n. 48, & 50, part. 5, recent. repetita apud Merlin. dec. 409, Gibalin. de usur. lib. 1, cap. 7, art. 8, sub n. 34, ubi significari omnes Hebreos in aliis locis in quibus prohibetur usura tom. 5. Quinimò Judæis à Christianis usuras exigere licet, esto enim quod in Deuteronom. cap. 23, ac in quibuscumque Biblis legatur non foeneraberis fratri tuo, sed alieno, hæc adjectio, sed alieno, stat permissivè quoad Amalecitas, Amorrhæos, aliosque hostes, quibuscum bellum intercedebat, ex quo dicti populi bona Iudeorum occupabant. Ciarlin. controv. 29, sub n. 20, & 21, ubi quod Hebrei exigentes uloras à Christianis sine assensu Principis puniantur, Scac. de commerc. & camb. §. 3, glos. 3, n. 45, & seq. Carol. Malett. de Aur. Moral. Theolog. tom. 1, Mallear. 55, Bract. 10, fol. 349, Læl. Mancin. de triplic. jur. collat. lib. 1, cap. 153, n. 5, & seq. fol. 220, & seq. ubi optimam reddit rationem, cur Judæis, non fratri, sed alieno, foenerari licet, quia intelligebat de oriundis ex illis septem Civitatibus quas Deus præcepit extirpari, & optimè ac ex professo declarat. Rot. dec. 301, num. 46, & seq. part. 5, recent. repetita dec. 409, apud Merlin. Leoncill. decis. Ferrar. 4, num. 10, latè Gibalin. de usur. lib. 1, cap. 7, art. 4, num. 34, tom. 1, Leotard. de usur. quæst. 3, n. 14, & quæst. 100, num. 32, Pignat. ad statut. Ferrar. rubr. 97, num. 7.

Usurariæ prævitatis opposita exceptione actor ad Judicem * Ecclesiasticum confugit, & Judice laico ne ulterius procederet inhiberi obtinuit, quam sanè inhibitionem viribus subsistere ex eo prætendebatur, quia in quæstione Juris circa usuram contractus Judex Ecclesiasticus dumtaxat competens videtur Guttier. de juram. confir. part. 1, cap. 2, num. 9, 11, 37, & 38, & latius comprobabat Sperell. dec. 40, numer. 12, & seq. Ciarlin. contr. 29, num. 1.

13 Ufura omni jure prohibita est etiam Hebreis num. 2. Aliquid accipere à mutuatario sponte dante non est num. 8. Contrarium qui teneant num. 9. Nec sub prætextu alimentorum permititur n. 10.

3 Juxta Ecclesiasticus in causa usuræ est competens; Declara ut. n. 4, & n. 6.

5 Usuræ causa est mixti fori; Et n. 7.

11 Legatum certa quantitatē cum onere solvendi interesse est usurarium. Fallit ut num. 12, & ut n. 13. Pecunia investienda producit fructus sine usurpa n. 16.

14 Exactio usurarum requiritur ad incurriendam pœnam.

15 Stipulatio usurarum in foro interiori usuram gignit.

1 **O** Mni Jure usuras esse * prohibitas ostendit Auctor hic à num. 1, ad 10, Barth. Silvatic. consil. 4, n. 73, Moron. respons. 22, n. 39, Ruger. consil. 57, n. 52, & seq. Rauden. de Analog. lib. 1, c. 12, n. 2, Ropol. resolut. 3, n. 236, Sperell. dec. 91, Melius ad Castillum de Alimentis.

H 2 . Cum